NEW

לקוטי שיחות

SHEMINI ATZERES-SIMCHAS TORAH שמע"צ-שמח"ת

VOLUME 2, P. 433–440

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

SHEMINI ATZERES-SIMCHAS TORAH I
שמע"צ-שמח"ת א

Adapted from *sichos* delivered on the day of Simchas Torah and *Shabbos Parshas Bereishis,* 5716 (1956)

Introduction

The month of Tishrei is a celebration of the unity of the Jewish people. Throughout the entire year, we are preoccupied with our individual lives, our workday affairs, and our personal spiritual strivings.

Tishrei is different. We step beyond our "I" – not only the "I" concerned with how to cover the budget and other mundane matters, but also the "I" that seeks heightened spiritual awareness. On the first day of the month, on Rosh HaShanah, G-d approaches us and our fellow Jews and requests, "Make Me King over you." Suddenly, we are no longer preoccupied with what we want. G-d is asking something of us, and what He desires commands focus.

From that first day, we continue in a sequence of spiritual peaks. The Ten Days of *Teshuvah,* Yom Kippur, and then Sukkos, each in a different way, take us beyond our personal "I" and toward a bond with G-d.

By realizing our essential unity with G-d, we also uncover the internal unity which binds together the entire Jewish people. At the deep-seated level within the soul where we are one with G-d, there is no division between one individual and another. Since every Jew is "an actual part of G-d," our unity with Him is absolute, and the bond with Him is mirrored by the bond between one Jew and another.

All of this reaches a climax in the circle-dancing customary on Simchas Torah. A circle has no beginning and no end, and every point is equidistant from the center. On Simchas Torah, we forget who is a "head" and who is a "tail." A common nucleus unites us all and fuses us into a collective identity as we dance with our fellow Jews, expressing exuberant joy. And the joy of these celebrations serves as a conduit for blessings and prosperity in the year to come.

The Unity Achieved through Joy

When It Is Difficult to Say Farewell

1. Our Sages describe **the theme of Shemini Atzeres** as follows:

> [It is as if G-d is telling the Jewish people,] "Remain with Me a little longer..." [speaking like a father addressing His children] who are taking leave and saying to them, "**Your parting is difficult for me;** stay one more day."[1]
>
> **To cite an analogy: A king** made a feast for seven days and invited all the people of the country.... After the seven days of celebration passed, **he told his dear friend, "[Remain a little longer, and] you and I will make do with whatever can be found."**[2]

On the surface, clarification is necessary: Since, regardless, the king and his dear friend **will** eventually have to **part, what is the great advantage in spending** just **one more day together?**

We are compelled to say that the virtue of that extra day, **Shemini Atzeres, is that it has the effect of preventing separation from surfacing afterwards.**

This concept **can be clarified by first explaining the precise meaning** of the Hebrew phrase, ***kasha alai peridaschem,*** translated as, **"Your parting is difficult for Me." On the surface, it should have said *peridaseinu,* "our parting." Why does it say *peridaschem,*** which literally means, **"your parting"?**

To explain:

a) G-d never parts from us. **He is always** intimately **connected with the Jewish people, face to face. The separation comes only because of the** behavior of the **Jewish people,** as implied by the verse,[3] **"They turned**

א. וועגן דעם ענין פון שמיני עצרת שטייט[א], אז זיין תוכן איז, קשה עלי פרידתכם כו׳ משל למלך כו׳ אמר לאוהבו נגלגל אני ואתה במה שתמצא.

ולכאורה איז ניט פארשטאנדיק, וויבאלד אז סיי ווי וועט מען זיך דארפן שפעטער פאנאנדערשיידן, איז וואס איז אזוי שטארק די מעלה אין דעם וואס מען וועט אריינכאפן זיין נאך א טאג צוזאמען?

מוז מען זאגן, אז די מעלה פון שמיני עצרת איז, אז דער טאג באווארנט און טוט אויף אז אויך שפעטער זאל ניט זיין קיין פירוד.

וועט מען עס פארשטיין בהקדים ביאור דיוק הלשון "פרידתכם". וואס אין פלוג האט ער געדארפט זאגן קשה עלי פרידתנו און פארוואס זאגט ער פרידתכם?

דער ביאור אין דעם איז:

א) מצד דעם אויבערשטן איז קיין פירוד ניטא. מצד אים איז אלעמאל דא דער פארבונד מיט אידן, פנים בפנים. נאר דער פירוד קומט מצד אידן, וואס

1. *Rashi, Bamidbar* 29:36.

2. *Bamidbar Rabbah* 21:24; *Midrash Tanchuma, Parshas Pinchas,* sec. 16.

3. *Yirmeyahu* 2:27.

their backs to Me, not their faces." This is what is meant by "your parting" – the Jews separating themselves from G-d.

b) What causes there to be separation between the Jews and G-d? It is caused by "***your*** **parting," the separation that exists among the Jews themselves.** In our prayers,[4] we ask, "Bless us, our Father, all as one." **When** the Jews **are not "all as one," there is also a lack in the blessing from our Father.**

This is what our Sages **meant** by stating **that, after Sukkos, G-d says, "Your parting is difficult for Me." On Sukkos, the Jews are in a state of unity,** as indicated by **the *mitzvah* of the four species,** which alludes to four types of Jews, **from the *esrog* that has both a** pleasant **fragrance and taste** – like Jews who are distinguished in both their Torah study and *mitzvah* observance – **to the willow, which lacks both fragrance and taste – like Jews who are not distinguished in either of these virtues. All the four species are brought together as one and become one *mitzvah*,** so too, during Sukkos, **all the Jews**[5] **form "one bond to fulfill [G-d's] will with a perfect heart."**[6]

Still, this connection and unity among the Jewish people **comes as a result of – and for the sake of –** a spiritual purpose, the observance of a ***mitzvah***. **However, as we enter the ordinary weekdays that follow Sukkos, it is possible that separation will again occur. For this reason, G-d says, "Your parting is difficult for Me."**

G-d's **advice to** counteract the possibility of such separation arising is, "[Remain a little longer and] you and I **will make do with whatever can be found…" on Shemini Atzeres. This ensures that the unity will continue even afterwards.**

פָּנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים. און דָאס מֵיינְט פְּרִידַתְכֶם - אַיְיעֶר פִּירוּד.

ב) דוּרְךְ וָואס קוּמְט דֶער פִּירוּד פוּן אִידְן מִיטְן אוֹיבֶּערְשְׁטְן, דוּרְכְן פִּירוּד בַּיי אִידְן צְווִישְׁן זִיךְ - פְּרִידַתְכֶם. וָוארוּם בְּשַׁעַת עֶס פֶעלְט דֶער כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד פֶעלְט אוֹיךְ אִין דֶעם בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ.

און דָאס אִיז דֶער פְּשַׁט וָואס נָאךְ סוּכּוֹת זָאגְט דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קָשָׁה עָלַי פְּרִידַתְכֶם, וָוארוּם בְּחַג הַסֻּכּוֹת אִיז דָאךְ דָא דִי אַחְדוּת פוּן אִידְן צְווִישְׁן זִיךְ.

וָואס דָאס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן מִצְוַת ד' מִינִים, אַז אַלֶע פִּיר מִינִים, פוּן דֶעם אֶתְרוֹג שֶׁיֵּשׁ בּוֹ טַעַם וְיֵשׁ בּוֹ רֵיחַ בִּיז דֶער עֲרָבָה שֶׁאֵין בָּהּ לֹא טַעַם וְלֹא רֵיחַ, פַארְאֵיינִיקְן זִיךְ צוּזַאמֶען אַז עֶס וֶוערְט פוּן זֵיי אֵיין מִצְוָה. און אַזוֹי אוֹיךְ אַלֶע אִידְן[ב] וֶוערְן אַן אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם.

דָאס אִיז דָאךְ אָבֶּער אַ פַארְבּוּנְד מִצַּד און צוּלִיבּ דֶער מִצְוָה. בְּשַׁעַת אָבֶּער מֶען גֵייט אַרַיְין אִין דִי יְמֵי הַחוֹל וָואס נָאךְ סוּכּוֹת, קֶען דָאךְ וֶוערְן צוּרִיק פִּירוּד חַס וְשָׁלוֹם, אוֹיף דֶעם זָאגְט דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קָשָׁה עָלַי פְּרִידַתְכֶם.

און דִי עֵצָה אוֹיף דֶעם אִיז, בּוֹאוּ וּנְגַלְגֵּל בְּמַה שֶׁתִּמְצָא, אִין דֶעם טָאג פוּן שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, וָואס דָאס בַּאוָוארְנְט עֶס זָאל זַיְין אַחְדוּת אוֹיךְ שְׁפֶּעטֶער, כְּדִלְהַלָּן.

---

4. The blessing *Sim Shalom* in the *Shemoneh Esreh*. See *Tanya*, ch. 32.

5. **As explained in *Vayikra Rabbah* 30:12, the four species allude to the entire Jewish people** as they exist in four categories.

6. The High Holiday liturgy.

A Deeper Conception of Unity

2. There is an **advantage to the unity** expressed on **Shemini Atzeres over the unity** expressed on **Sukkos. The unity** among **the four species does not involve the essence of their being. In other words, even when they are brought together as one, each is** distinct and represents **a different category** of Jews. **They retain their own identities; it is only the *mitzvah* that unites them. Furthermore, the *mitzvah* is specifically to take *different* species. Thus, their differences are highlighted within the** definition of **the *mitzvah* itself. It is only that these separate entities are unified together in one *mitzvah*.**

The oneness of Shemini Atzeres is of a different nature, as reflected in the sacrifices brought that day, **"one bull and one ram."**[7] **It is not a oneness that involves bringing separate entities** together; **rather, it is** an essential oneness – the Jews and G-d are **fundamentally a single entity.**

This is also true regarding the dancing of Simchas Torah. All Jews – from those of the greatest spiritual stature to the simplest – dance together. Moreover, **it is not that** they all dance together while **each individual dances in his unique manner, according to his level of understanding; rather,** the dancing is **an equalizer. They are unified in an encompassing** expression of joy **that includes them all. In the dancing, there is no division whatsoever.**

This is true unity. It is not merely a bonding of different **individual entities. Instead, each one loses his individual existence** as he merges into the greater whole.

Since this unity **is not a bonding of** fundamentally **separate** entities **but** true **equality and oneness, it is not relevant to say that when the**

ב. דִי מַעֲלָה פוּן דֶער אַחְדוּת פוּן שְׁמִינִי עֲצֶרֶת אוֹיף דֶער אַחְדוּת פוּן סוּכּוֹת אִיז:

דִי אַחְדוּת פוּן דִי ד' מִינִים אִין נִיט אִין זֵייעֶר עֶצֶם מְצִיאוּת. דָאס הֵייסְט אַז אֲפִילוּ בְּשַׁעַת הִתְאַחְדוּתָם, אִיז יֶעדֶערֶער פוּן זֵיי אַ בַּאזוּנְדֶער סוּג, אוּן פַארְבְּלַייבְּט בַּיי זַיְין מְצִיאוּת, עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס אִין דֶעם עִנְיַן הַמִּצְוֹת זַיְינֶען זֵיי זִיךְ מִתְיַחֵד. נָאךְ מֶערֶער - דִי מִצְוָה אִיז דָאךְ אַז מֶען זָאל נֶעמֶען פִיר בַּאזוּנְדֶערֶע מִינִים דַוְקָא, קוּמְט דָאךְ אוֹיס אַז אֲפִילוּ אִין דֶעם עִנְיַן הַמִּצְוָה גוּפָא הֶערְט זִיךְ אוֹיךְ אָן זֵייעֶר הִתְחַלְּקוּת, עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס דִי דְבָרִים מְחוּלָּקִים פַארְאֵיינִיקְן זִיךְ צוּזַאמֶען אִין אֵיין מִצְוָה.

אָבֶער דִי אַחְדוּת פוּן שְׁמִינִי עֲצֶרֶת אִיז, פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד, עֶס אִיז נִיט קֵיין אִיגוּד פוּן פְּרָטִים נָאר בְּעֶצֶם זַיְינֶען זֵיי אֵיין זַאךְ.

אוּן אַזוֹי אִיז אוֹיךְ אִין דֶעם עִנְיַן הָרִיקוּד שֶׁבְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, אַז אַלֶע אִידְן, פוּן דֶעם גָדוֹל שֶׁבִּגְדוֹלִים בִּיז דֶעם פָּשׁוּט שֶׁבִּפְשׁוּטִים, טַאנְצְן צוּזַאמֶען, אִיז דָאךְ נִיט אַז יֶעדֶער אֵיינֶער טַאנְצְט לוֹיט זַיְין אוֹפֶן (לְפִי עֶרֶךְ הַשָּׂגָתוֹ כו'), נָאר זֵיי וֶוערְן נִשְׁתַּוֶה אוּן נִתְיַחֵד אִין אַן עִנְיָן הַכּוֹלֵל אֶת כֻּלָּם. דֶער עִנְיַן הָרִיקוּד אִיז, אַז אִין אִים אִיז בְּעֶצֶם גָאר קֵיין הִתְחַלְּקוּת נִיטָא.

אוּן דָאס אִיז דִי אֱמֶת'עֶ אַחְדוּת, נִיט נָאר קֵיין הִתְאַגְּדוּת פוּן פְּרָטִים, נָאר יֶעדֶער אֵיינֶער וֶוערְט נִתְבַּטֵל פוּן אַ מְצִיאוּת בִּפְנֵי עַצְמוֹ.

אוּן וִוייבַּאלְד אַז דָאס אִיז נִיט קֵיין קִיבּוּץ נִפְרָדִים נָאר הִשְׁתַּווּת וְהִתְאַחְדוּת, אִיז נִיט שַׁיָיךְ צוּ זָאגְן אִין דֶעם, אַז בְּשַׁעַת

7. *Bamidbar* 29:36.

די סִבָּה וועט בָּטֵל ווערן, וועט בְּמֵילָא אויך בָּטֵל ווערן דער מְסוּבָּב, נאָר דאָס בְּלייבּט איבּער אויך שפּעטער, אַז אויך נאָך יוֹם טוֹב, בְּכָל הַשָּׁנָה, שטייען אידן בְּאַחְדוּת וְשָׁלוֹם, כְּלִי הַמַּחֲזִיק בְּרָכָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא[8].

(משיחת יום שמח"ת, תשט"ז)

cause of this oneness **will cease, the effect** – the oneness itself – **will also cease. Instead,** the oneness **will remain even later, even after the festival,** and will continue **throughout the entire year. The Jews will stand together in oneness and peace,** which is the **vessel which can contain** – and evoke – **G-d's blessing.**[8]

The Gift of a Simple Person to a Scholar

ג. אין דעם עִנְיָן וואָס מען האָט גערעדט אַז בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה טאַנצן אַלע אידן צוזאַמען בְּאַחְדוּת, איז פאַראַן אין דעם נאָך אַ נְקוּדָה.

טאַנצן טאַנצט מען ניט מיטן קאָפּ נאָר מיט די פיס, און דורך די פיס טאַנצט אויך די קאָפּ. אויב מען וואָלט געטאַנצט מיטן קאָפּ, דאָס הייסט מִצַּד הַשָּׂגָה, דעמאָלט וואָלט געווען די שִׂמְחָה בְּהַגְבָּלָה, אויף וויפל ער פאַרשטייט די סִבָּה פון דער שִׂמְחָה. מען וויל דאָך אָבער אַז שִׂמְחַת הַתּוֹרָה זאָל זיין בְּלִי גְבוּל, דערפאַר טאַנצט מען מיט די פיס. ער ווייס ניט וואָס דער אויבּערשטער איז און ווייס ניט וואָס זיין תּוֹרָה איז, ער ווייס נאָר אַז דער אויבּערשטער מיט זיין תּוֹרָה איז אַ טייערע זאַך וואָס עס איז ניטאָ אַזאַ דָּבָר יָקָר אין דער גאַנצער וועלט, און דאָס רופט בּיי אים אַרויס אַ שִׂמְחָה בְּלִי גְבוּל.

דאָס איז אויך דער עִנְיָן וואָס בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה זעצט מען זיך ניט לערנען, דאָס הייסט אַז די שִׂמְחָה זאָל זיין מִצַּד הָעִיּוּן שֶׁבַּתּוֹרָה, נאָר מען טאַנצט מיט אַ סֵפֶר־תּוֹרָה ווי זי איז אַיינגעוויקלט אין מענטעלע. מען ווייס נאָך ניט וואָס אין איר שטייט, מען ווייס נאָר אַז עס איז אַ טייערע זאַך און דערפאַר איז מען מיט איר שָׂמֵחַ בְּלִי גְבוּל.

3. There is another idea expressed **by the unified dancing of all Jews on Simchas Torah.**

We dance with our feet, not with our heads, and when we dance with our feet, **our heads also dance. Were we to dance with our heads – in other words, based on** the inspiration generated by **our understanding – the joy would be limited,** restricted **to the extent that each understands the reason for the joy. However, we desire that the joy of the Torah be unlimited. Therefore, we dance with our feet.**

The person dancing **does not know who G-d is,** for He is unknowable, **nor does he know what His Torah is,** for it is essentially one with Him. **All he knows is that G-d and His Torah are something precious;** indeed, **there is nothing so precious in the entire world. And that elicits unbounded joy from within him.**

For this same reason, Simchas Torah is not celebrated by **sitting down to study. In other words,** our **joy** does not **come from** the understanding **of the Torah** we gain through **analytical study; instead, we dance with the Torah scroll while it is wrapped in its mantle, without knowing as of yet what is written in it. All we know is that it is** infinitely **precious and for that reason we rejoice with it in an unbounded manner.**

---

8. *Uktzin* 3:12.

On Simchas Torah, **every individual Jew dances with his feet and, because of** the feet, **the head also dances.** The same pattern is reflected **in the Jewish people as a whole. The boundless joy of the simple people who celebrate with the Torah without restraint increases even the joy of the people of understanding who comprehend the virtue of the Torah and the reason for the rejoicing. They, too, are infused with simple and boundless joy.**

The rejoicing of Shemini Atzeres and Simchas Torah leads to the level alluded to by **"one bull." During Sukkos, we sacrifice 70 bulls corresponding to the 70 archangels** associated with the 70 nations of the world **because,** on that holiday, **there is also a place for them. However,** when Shemini Atzeres and Simchas Torah come, **there is no place for them.** At that time, i.e., on that **spiritual level, only G-d and the Jewish people are to be found.** About this day, it can be said,[9] **"It will be for you alone, and not for others with you."**

אַזוֹי ווִי אִין יֶעדֶער אֵיינֶעם בִּפְרַט אִיז דֶער סֵדֶר אַז עֶר טַאנְצְט מִיט דִי פִּיס אוּן דוּרְךְ דֶעם טַאנְצְט אוֹיךְ דִי קָאפּ, אַזוֹי אוֹיךְ אִין דֶער קוֹמָה שְׁלֵימָה פוּן אִידְן, אַז דִי שִׂמְחָה פוּן אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וואָס זֵיי פְרֵייעֶן זִיךְ מִיט דֶער תּוֹרָה, וואָס זֵייעֶר שִׂמְחָה אִיז בְּלִי גְבוּל, דָאס פּוֹעֶלְ'ט אַ תּוֹסֶפֶת שִׂמְחָה אוֹיךְ אִין דִי מַשְׂכִּילִים וואָס ווֵייסְן אוּן פַארְשְׁטֵייעֶן דִי מַעֲלָה פוּן תּוֹרָה אוּן דִי סִבָּה פוּן דֶער שִׂמְחָה, אַז אוֹיךְ בַּיי זֵיי טוּט זִיךְ אוֹיף אַ שִׂמְחָה בִּפְשִׁיטוּת וּבְלִי גְבוּל.

אוּן דוּרְךְ דֶער שִׂמְחָה פוּן שְׁמִינִי עֲצֶרֶת אוּן שִׂמְחַת תּוֹרָה קוּמְט מֶען צוּ לִבְחִינַת פַּר אֶחָד, נִיט ווִי סוּכּוֹת וואָס מֶען אִיז מַקְרִיב ע' פָּרִים אַנְטְקֶעגְן דִי ע' שָׂרִים, ווַיְיל דַאן הָאבְּן זֵיי אוֹיךְ אַן אָרְט, נָאר מֶען קוּמְט צוּ אִין אַזַא בְּחִינָה וואוּ זֵיי הָאבְּן גָאר קֵיין אָרְט נִיט, דָארְטְן גֶעפִינְט זִיךְ מֶער נִיט ווִי דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער מִיט אִידְן, יִהְיוּ לְךָ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ.

(משיחת ש"פ בראשית, תשט"ז)

9. *Mishlei* 5:17.

א) רש"י סוף פרשת פנחס. במדבר רבה ותנתומא דאָרט.

ב) ווי דער מדרש רבה (אמור פרשה ל, יב) איז מבאר אַז די ד' מינים זיינען מרמז אויף אַלערליי סוגים פון אידן.

ג) זע לקו"ש ח"ב עמוד 331 הערה 28.

SHEMINI ATZERES-SIMCHAS TORAH II
שמע"צ-שמח"ת ב

Adapted from a *sichah* delivered on the night of Simchas Torah, 5718 (1957)

Introduction

Anybody who has witnessed the exuberant celebration that marks Simchas Torah has been impressed by the oneness that characterizes that rejoicing. All Jews dance as one – the commoner and a scholar, the rich and the poor, the leaders of the community and the most humble. The highest common denominator, the essence of their souls, bonds them all together in circle dancing, where there is no beginning or end.

There is a Kabbalistic principle,[1] "The beginning is implanted in the end, and the end in the beginning." On this basis, the Rebbe draws a connection between the end of the Torah reading for Simchas Torah, "before the eyes of all Israel,"[2] which alludes to the unity described above, and its beginning,[3] "This is the blessing that Moshe conveyed." Similarly, he draws a connection between these verses and the beginning of the Torah,[4] "In the beginning, God created…."

But the Rebbe's analysis goes far deeper than literary symmetry. He reveals how these seemingly disparate verses contain a roadmap for spiritual transformation – showing how individual Jews can transcend their separate identities to achieve genuine unity, and how that unity becomes the foundation for renewing both an individual's personal spiritual life and the world at large. The *sichah* demonstrates that the joy of Simchas Torah is not merely celebration, but a profound spiritual catalyst to access the essence of the soul and channel its energy to bring about renewal on many planes.

In the teachings that follow, the Rebbe explores several fundamental questions; among them: How is it possible to love someone you've never met? What distinguishes authentic unity from mere cooperation? And how can one's study of the Torah become not a mere intellectual occupation, but a transformative experience?

---

1. *Sefer Yetzirah,* ch. 1.
2. *Devarim* 34:12.
3. Ibid. 33:1.
4. *Bereishis* 1:1.

Where the End Meets the Beginning – Unity and Renewal

Love That Needs No Reason

1. The final words of the Torah – **with which we conclude the Torah reading on *Simchas Torah* – are, "before the eyes of all Israel." These words allude to the concept of unity (which is the Divine service that characterizes Simchas Torah, as mentioned in the previous** *sichos*) – **that all Jews are joined together. All Jews are a single entity; each individual is no more than an element of the collective whole. Even deeper,** the entire Jewish people are one essential entity and each person is **a part of the essence itself.**[1] **Therefore, the entire essence is found within each part, as the Baal Shem Tov taught,**[2] **"When you grasp the essence, even if you hold just a portion of it, you hold it in its totality."**

This concept **also enables us to comprehend the *mitzvah* to "love your fellow as yourself," which should be understood as meaning *actually* "as yourself." Just as self-love is not a love based on reason or logic but is an essential love, so too, must the love for another Jew be an essential love.**

How is this possible? "The other person" and "I" are two separate people! Based on the above, this can be understood. The intent **is not love for "another person" but love for "oneself,"** because all Jews are **one essence that has manifested itself**

א. דִי לֶעצְטֶע װֶערְטֶער, מִיט װֶעלְכֶע מֶען אִיז מְסַיֵּים דִי תּוֹרָה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, זַיְינֶען "לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל". אִין דִי װֶערְטֶער אִיז מְרוּמָּז דֶער עִנְיַן הָאַחְדוּת (װָאס דָאס אִיז דִי עֲבוֹדָה פוּן שִׂמְחַת תּוֹרָה כַּנַּ"ל), װָאס אַלֶע אִידְן זַיְינֶען מְיוּחָד צוּזַאמֶען. אַלֶע אִידְן זַיְינֶען אֵיין זַאך, אוּן יֶעדֶער אֵיינֶער אִיז מֶער נִיט װִי אַ פְּרַט פוּן דֶעם כְּלַל, אוּן נָאך טִיפֶער, אַ חֵלֶק פוּן עֶצֶם[1], וּבְמֵילָא, אִיז אִין יֶעדְן חֵלֶק גֶעפִינְט זִיך דֶער גַאנְצֶער עֶצֶם, כְּמַאֲמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב[2], הָעֶצֶם כְּשֶׁאַתָּה תּוֹפֵס בְּמִקְצָתוֹ אַתָּה תּוֹפֵס בְּכֻלּוֹ.

דֶערְמִיט װֶעט מֶען אוֹיך פַארְשְׁטֵיין דִי מִצְוָה פוּן וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ, װָאס דֶער פְּשַׁט דֶערְפוּן אִיז "כָּמוֹךָ" מַמָּשׁ. אַזוֹי װִי דִי אַהֲבָה צוּ זִיך אִיז נִיט קֵיין אַהֲבָה שֶׁמִּצַּד הַטַּעַם נָאר אַן אַהֲבָה עַצְמִית, אַזוֹי אוֹיך דִי אַהֲבָה צוּ אַ צְװֵייטְן אִידְן דַארְף זַיְין אַן אַהֲבָה עַצְמִית.

וְלִכְאוֹרָה װִי אַזוֹי אִיז דָאס מֶעגְלֶעך? "יֶענֶער" אוּן "אִיך" זַיְינֶען דָאך צְװֵיי בַּאזוּנְדֶערֶע מֶענְטשְׁן! וְעַל פִּי הַנַּ"ל יוּבַן, אַז דָאס אִיז נִיט קֵיין אַהֲבָה צוּ "יֶענֶעם" נָאר אַן אַהֲבָה צוּ "זִיך" אַלֵיין. עֶס אִיז אֵיין עֶצֶם װָאס עֶר אִיז גֶעקוּמֶען אִין

1. **The superior quality of being "part of the essence" as opposed to being "a particular element of the collective whole" was explained at length in the** *sichah* when it was delivered. See *Toras Menachem* 5718 vol. 1, p. 95ff. However, **this is not the place for** further discussion of the matter.

2. **See the series of** ***maamarim*** **entitled** ***Yom Tov shel Rosh HaShanah, 5666*****, towards the end (p. 522).**

in several parts, and the same essence is in each part.

This also explains the teaching of the Baal Shem Tov[3] that *ahavas Yisrael* means that each person should love his fellow Jew even though he has never seen him and never heard of him.

On the surface, how is it possible to love something or somebody whom **one does not know? Based on the above, this is also understood:** No matter where a Jew is found, whether his existence is known or not, **since** he is a Jew and **all Jews are one essence,** every other Jew shares an essential bond with him, a bond which leads to essential love.

כַּמָּה חֲלָקִים, אוּן אִין יֶעדֶער חֵלֶק אִיז דָאס דֶער זֶעלְבֶּער עֶצֶם.

דֶערְמִיט וֶועט מֶען אוֹיךְ פַארְשְׁטֵיין דֶעם מַאֲמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב[ו], אַז אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל מֵיינְט, מֶען זָאל לִיבּ הָאבְּן אַ אִידְן כָאטשׁ עֶר הָאט אִים קֵיינְמָאל נִיט גֶעזֶען אוּן קֵיינְמָאל נִיט גֶעהֶערְט פוּן אִים.

וְלִכְאוֹרָה ווִי אִיז שַׁיָּיךְ אַהֲבָה צוּ אַ זַאךְ וָואס עֶר הָאט אִין דֶעם קֵיין יְדִיעָה נִיט? וְעַל פִּי הַנַּ״ל יוּבַן, וָוארוּם אַלֶע אִידְן זַיְינֶען אֵיין עֶצֶם.

When I Am More Than Myself

2. Based on the above, we can also understand the teaching of our Sages[4] that *ahavas Yisrael,* "the love of one's fellow Jew," is the foundation of the entire Torah. As explained at length in the *Tanya,*[5] the foundation of the entire Torah is to elevate and raise the soul above the body, and this finds expression in *ahavas Yisrael.*

If a person views and feels himself as an entity unto himself, then he cannot love another "as yourself." His love for the other person will always be "love dependent on an external factor,"[6] a result of their shared interests or the benefit he can receive from the relationship with the other person. **To truly "love your fellow as yourself," the person must transcend his sense of personal identity.** He must redefine his self-image, seeing himself **not as an "I," but rather as a part of the essence of the Jewish people. Only then will he possess true *ahavas Yisrael.***

This is also the import of a story that the Rebbe Rayatz **related about one of the great** *tzadikim.*

ב. עַל פִּי זֶה וֶועט מֶען אוֹיךְ פַארְשְׁטֵיין דֶעם מַאֲמַר רַזַ״ל[ז], אַז אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אִיז יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה, ווִי עֶר אִיז מְבֹאָר אִין תַּנְיָא[ח] בַּאֲרִיכוּת, אַז דֶער יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה אִיז לְהַגְבִּיהַּ וּלְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ עַל הַגּוּף, אוּן דָאס דְרִיקְט זִיךְ אוֹיס אִין אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

וָוארוּם אוֹיבּ עֶר בַּאטְרַאכְט זִיךְ אוּן פִילְט זִיךְ ווִי אַ מְצִיאוּת פַאר זִיךְ, דֶעמָאלְט קֶען בַּיי אִים נִיט זַיְין דִי אַהֲבָה צוּם צְווֵייטְן "כָּמוֹךָ", וּבִכְדֵי עֶס זָאל בַּיי אִים זַיְין דֶער וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ "כָּמוֹךָ", מוּז עֶר אַרוֹיסְגֵיין פוּן זַיְין מְצִיאוּת, זַיְין מְצִיאוּת אִיז נִיט "עֶר" נָאר זַיְין מְצִיאוּת אִיז אַ חֵלֶק פוּן עֶצֶם פוּן אִידְן, וָואס דֶעמָאלְט אִיז בַּיי אִים אֱמֶת'עֶ אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

אוּן דָאס אִיז אוֹיךְ דֶער תּוֹכֶן הַסִּיפּוּר וָואס דֶער רֶבִּי הָאט דֶערְצֵיילְט וֶועגְן אֵיינֶעם אַ גָדוֹל, אַז אַמָאל בְּשַׁעַת

3. ***HaYom Yom,* entry 15 Kislev.**

4. ***Shabbos* 31a.**

5. *Tanya,* **ch. 32.** In that source, *Tanya* states that all Jewish souls are fundamentally one entity, it is only their bodies that are separate. When one focuses on the soul, the oneness of the Jewish people will be apparent.

6. *Avos* 5:16.

Once, when his child was ill, he cried profusely. Afterwards, he lamented that had this been another Jewish child he would not have cried so. This showed him clearly **that he was still at the early stages of Divine service. Had his Divine service been truly genuine,** his observance of **the Torah and its *mitzvos* would have revealed the essence of his soul, the point at which all Jews are truly one entity.**

זַיינער אַ קִינְד אִיז גֶעוועֶן נִיט גֶעזוּנְט הָאט עֶר זֵייעֶר שְׁטַארק גֶעווֵיינְט. דֶערְנָאךְ הָאט עֶר זִיךְ גֶעקְלָאגְט אוֹיף דֶעם וָואס אוֹיף אַן אַנְדֶער אִידִישְׁן קִינְד וָואלְט עֶר נִיט ווֵיינֶען אַזוֹי שְׁטַארק, אִיז דָאךְ אַ רְאָיָה אַז עֶר הַאלְט עֶרְשְׁט בִּתְחִלַּת הָעֲבוֹדָה, ווָארוּם אוֹיבּ בַּיי אִים וָואלְט גֶעוועֶן עֲבוֹדָה אֲמִתִּית, ווָאלְטְן דִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת מְגַלֶּה זַיין דִי עֶצֶם הַנְּשָׁמָה, וָואס דָארְטְן זַיינֶען דָאךְ אַלֶע אִידְן אֵיין זַאךְ.

Lasting Unity – Failed Partnerships

3. The above concepts enable us to understand the meaning of the words of the prayers **recited** on Rosh HaShanah and Yom Kippur, **"May they all form one bond to do Your will with a perfect heart." Straightforwardly, the request is teaching: When can all** Jews **join in "one bond"? When their purpose is "to do Your will." If, however, they join together for other purposes – even for permissible matters – their bond will not** reflect true **unity.** There are three dimensions as to why that is true:

a) When bonding with others for another purpose, the individuals **remain in essence separate people. It is merely that they have united for the sake of a certain matter,** joining together with whatever **powers and aspects of the soul that are required in order to carry out the purpose of that bond. However,** regarding **their other faculties and, certainly, regarding their essence, they have no connection with each other.**

b) Even regarding that specific purpose for which they joined together, **their bond is not genuine. Since in the context of their existence as a whole, they are separate people, therefore, even regarding the specific purpose** that brought them together, **one person will act** based on the motivation stemming **from his own being and his feelings, the second person**

ג. עַל פִּי זֶה ווֶעט מֶען אוֹיךְ פַּארְשְׁטֵיין דֶעם טַייטְשׁ פוּן דִי ווֶערְטֶער וָואס מִיר זָאגְן, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. דֶער פְּשַׁט אִין דֶעם אִיז, ווֶען קֶענֶען כֻּלָּם זַיין אַן אֲגֻדָּה אַחַת - בְּשַׁעַת דָאס אִיז "לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ". אוֹיבּ אָבֶּער דֶער צְווֶעק פוּן דֶער אֲגוּדָּה אִיז צוּלִיבּ אַנְדֶערֶע זַאכְן, אֲפִילוּ צוּלִיבּ דְּבָרִים הַמּוּתָּרִים, אִיז דָאס נִיט קֵיין אֲגֻדָּה אַחַת, ווַיְיל:

א) בְּעֶצֶם מַהוּתָם זַיינֶען זֵיי בַּאזוּנְדֶערֶע מֶענְטשְׁן. עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס צוּלִיבּ אַ גֶעווִיסְן עִנְיָן הָאבְּן זֵיי זִיךְ פַּארְבּוּנְדְן מִיט גֶעווִיסֶע כֹּחוֹת וְעִנְיָנֵי הַנֶּפֶשׁ ווֶעלְכֶע עֶס פַּאדֶערְן זִיךְ צוּ דוּרְכְפִירְן דֶעם צְווֶעק פוּן דֶער אֲגוּדָּה. אָבֶּער אִין דִי אִיבֶּערִיקֶע כֹּחוֹת זֵייעֶרֶע, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִין זֵייעֶר עֶצֶם, הָאבְּן זֵיי קֵיין שַׁיְיכוּת נִיט צְווִישְׁן זִיךְ.

ב) אֲפִילוּ אִין דֶעם עִנְיָן פְּרָטִי גּוּפָא, זַיינֶען זֵיי אוֹיךְ נִיט פַּארְבּוּנְדְן מִיט אַן אֱמֶת. ווָארוּם ווִיבַּאלְד אַז בִּכְלָלוּת מְצִיאוּתָם זַיינֶען זֵיי בַּאזוּנְדֶערֶע מֶענְטשְׁן, בְּמֵילָא אִיז אוֹיךְ אִין דֶעם עִנְיָן פְּרָטִי, אִיז דֶער טוּט דָאס מִצַּד זַיין מְצִיאוּת אוּן זַיינֶע הֶרְגֵּשִׁים, אוּן דֶער צְווֵייטֶער טוּט דָאס מִצַּד זַיין

will similarly act due to his being and his feelings, etc. Their inner selves will thus remain separate; their connection will **merely be external.** In other words, **only their actions will be similar,** but inside, they will remain separate entities.

This is also **the implication of the words** of the Mishnah, **"The dispute of Korach and his entire congregation…"**[7] **– that Korach and his congregation themselves were enmeshed in dispute. Although they shared one objective and opinion** regarding their rebellion against Moshe, **nevertheless, they were divided** internally. **The involvement of each of them was motivated solely by his own personal** interest.

c) **Even** their bond concerning **the external purpose is not something that will endure. Since the members of the association retain their own personal concerns and individual identities** – and they award **greater priority to these than their shared purpose – as such, when their individual concerns conflict with their shared purpose, they will separate from each other, and even the external connection** which brings about their association **will** eventually **dissolve.**

This has been borne out in actual experience regarding many associations that appeared to have strong bonds. However, **ultimately, the individuals involved could not get along with each other. The associations fell apart, and nothing remained of them.**

Therefore, when one wants to create an association for the sake of discretionary matters, following this **advice will ensure that the association will endure:** The members **should incorporate an element of Torah and its** ***mitzvos*** as part of the **foundation of the association. Through this, the association will endure even regarding the discretionary matters** with which it is involved.

---

7. *Avos* 5:17.

מְציאוּת און זַײנֶע הֶרְגֵשִׁים, עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס בְּחִיצוֹנִיוּת לְגַבֵּי פּוֹעֵל מַמָּשׁ טוּעֶן זֵיי דִי זֶעלְבֶּע זַאךְ.

- וָואס דָאס אִיז דֶער פְּשַׁט פוּן דֶעם לָשׁוֹן[ח*], מַחְלֹקֶת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ, אַז קֹרַח וַעֲדָתוֹ גוּפָא זַײנֶען גֶעוֶוען מְחוּלָק. כָאטשׁ זֵיי זַײנֶען גֶעוֶוען בְּעֵצָה וְדֵיעָה אַחַת, פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן זַײנֶען זֵיי גֶעוֶוען מְחוּלָק, וָוארוּם יֶעדֶער אֵיינֶער אִיז אִין דֶעם גֶעוֶוען אוֹיסְן זַײן אֵייגֶענֶע מְציאוּת -

ג) אֲפִילוּ דֶער חִיצוֹנִיוּת'דִיקֶער עִנְיָן אִיז אוֹיךְ נִיט קֵיין דָּבָר שֶׁל קַיָּמָא. וָוארוּם וִוִיבַּאלְד אַז בַּיי דִי חַבְרֵי הָאֲגוּדָּה אִיז פַּארְבְּלִיבְּן אֵייגֶענֶע עִנְיָנִים און אֵייגֶענֶע מְציאוּת וָואס שְׁטֵייעֶן הֶעכֶער פוּן דֶער אֲגוּדָּה, בְּמֵילָא אִיז בְּשַׁעַת דָאס וֶועט שְׁטֶערְן צוּ זֵייעֶר מְציאוּת, וֶועלְן זֵיי זִיךְ אָפְּטֵיילְן אֵיינֶער פוּן דֶעם אַנְדֶערְן און עֶס וֶועט וֶוערְן אוֹיס אִיגוּד אֲפִילוּ בְּחִיצוֹנִיוּת.

וּכְמוֹ שֶׁרָאִינוּ בְּמוּחָשׁ בְּכַמָּה וְכַמָּה אִיגוּדִים וֶועלְכֶע הָאבְּן אוֹיסְגֶעקוּקְט וִוי שְׁטַארְקֶע אֲגוּדוֹת, און צוּם סוֹף, הָאבְּן זֵיי נִיט גֶעקֶענְט דוּרְכְקוּמֶען צְווִישְׁן זִיךְ, דִי אִיגוּדִים זַײנֶען זִיךְ צֶעפַאלְן, און עֶס אִיז פוּן זֵיי גָארְנִישְׁט גֶעבְּלִיבְּן.

דֶערְפַאר בְּשַׁעַת מֶען ווִיל מַאכְן אַן אִיגוּד צוּלִיבּ אַ צְוֶועק פוּן דִּבְרֵי הָרְשׁוּת, אִיז דִי עֵצָה טוֹבָה בִּכְדֵי דֶער אִיגוּד זָאל זִיךְ הַאלְטְן: מֶען זָאל אַרַײנְמִישְׁן אִין דֶעם אִיגוּד אַן עִנְיָן פוּן תּוֹרָה וּמִצְווֹת אַלְס אַ יְסוֹד אִין דֶעם אִיגוּד, וָואס דוּרְךְ דֶעם וֶועט דָאס זַײן אַן אִיגוּד שֶׁל קַיָּמָא אוֹיךְ אִין דֶעם עִנְיָן הָרְשׁוּת.

What Enables the Jews to Endure?

4. This also provides an answer to an ongoing enigma: the continued existence of **the Jewish people** – that they **are "one lamb amidst 70 wolves and yet she is preserved."**[8] The secret of Jewish survival is that **the 70 wolves are each a separate entity. By contrast, the Jews are all united; accordingly, they possess great strength.**

The same applies among Jews themselves. Those Jews who at present oppose the Torah and its *mitzvos* **not only lack a majority, they don't even have two people** bonded together, **since each one is a separate entity. By contrast,** a Jew who **observes the Torah and** its *mitzvos* – **even if he is only one in his** city – possesses the strength of a unified front. Together **with him are all the Jews from the Giving of the Torah onward,** engendering **the power of a great camp to fight for the Torah.**

ד. דָאס אִיז אוֹיךְ אַן עֶנְטְפֶער אוֹיף דֶעם, וָואס אִידְן בִּכְלַל זַיְינֶען אַ כִּבְשָׂה אַחַת בֵּין ע׳ זְאֵבִים וְהִיא מִשְׁתַּמֶּרֶת[ט]: וַוְייל דִי ע׳ זְאֵבִים אִיז יֶעדֶער פוּן זֵיי אַ בַּאזוּנְדֶער מְצִיאוּת, אָבֶּער אִידְן זַיְינֶען אַלֶע צוּזַאמֶען, הָאבְּן זֵיי דֶערִיבֶּער אַ גְרוֹיסְן כֹּחַ. אוּן אַזוֹי אִיז אוֹיךְ בְּנוֹגֵעַ אִידְן גוּפָא, אַז אִין דֶעם צַד שֶׁכְּנֶגֶד אִיז נִיט נָאר וָואס זֵיי הָאבְּן נִיט קֵיין רוֹב, נָאר אֲפִילוּ צְווֵיי מֶענְטְשְׁן הָאבְּן זֵיי אוֹיךְ נִיט, יֶעדֶערֶער אִיז אַ בַּאזוּנְדֶער מְצִיאוּת, אָבֶּער שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, אִיז אֲפִילוּ אוֹיבּ עֶר אִיז נָאר אֵיינֶער בְּמַחֲנוֹ, הָאט עֶר צוּ זִיךְ אַלֶע אִידְן וָואס זַיְינֶען גֶעוועֶן פוּן מַתַּן תּוֹרָה אָן, אַ כֹּחַ פוּן אַ גְרוֹיסֶער מַחֲנֶה אוֹיף לוֹחֵם זַיְין פַאר דֶער תּוֹרָה.

The Conduit for G-d's Blessings

5. This also helps us understand the connection between the conclusion of the Torah, **"before the eyes of all Israel,"** and its opening, **which is read immediately afterwards, "In the beginning, G-d created…" (for as soon as we finish the Torah, we immediately begin it anew). Similarly, there is a connection** between "before the eyes of all Israel" and **the opening of the Torah reading of** ***V'zos HaBracha*****, "This is the blessing…."**

"In the beginning, G-d created the heavens and the earth" teaches a fundamental **concept: A Jew must know that "the heavens," spiritual matters, and "the earth," physical matters, were created by G-d. He should not think that "my strength and the power of my hand have made me this wealth."**[9] **Rather, he must know that nothing he has is truly**

ה. דֶערְמִיט וועֶט מֶען אוֹיךְ פַארְשְׁטֵיין דִי שַׁיְיכוּת פוּן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל מִיט דֶעם וָואס מֶען לֵייעֶנְט נָאךְ דֶעם - בְּרֵאשִׁית בָּרָא (וָואס בַּאלְד ווִי מֶען עֶנְדִיקְט דִי תּוֹרָה פַאנְגְט מֶען דָאךְ אִיר אָן נָאכַאמָאל פוּן אָנְהוֹיבּ), אַזוֹי אוֹיךְ מִיט דֶעם וָואס מֶען לֵייעֶנְט פַאר דֶעם, בְּהַתְחָלַת הַפַּרְשָׁה - וְזֹאת הַבְּרָכָה.

דֶער עִנְיָן פוּן בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אִיז, אַז אַ אִיד דַארְף ווִיסְן אַז אֵת הַשָּׁמַיִם - עִנְיָנִים רוּחְנִיִּים, וְאֵת הָאָרֶץ - עִנְיָנִים גַשְׁמִיִּים, בָּרָא אֱלֹקִים. עֶר זָאל נִיט טְרַאכְטְן אַז כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה, נָאר עֶר דַארְף ווִיסְן אַז

8. Cf. ***Midrash Tanchuma, Parshas Toldos*****, sec. 5; the conclusion of** ***Esther Rabbah*****.**

9. *Devarim* 8:17.

his own accomplishment. **Everything he owns,** all **the material and spiritual assets he possesses, are his** only **because G-d continuously brings into being the totality of creation – including also the flow** of Divine blessings granted **to him specifically – at every individual moment.**[10]

The concept **alluded to** by the words,[11] **"This is the blessing that Moshe gave…" is that Moshe was the shepherd of the Jewish people.** A shepherd takes care of his flocks; **he guides them so they act desirably in every aspect of their conduct, and all their needs are satisfied through him.**

This is reflected in **our Sages' teaching that the manna descended due to Moshe's merit.**[12] This **also** applies to **the Clouds of Glory and the well that** initially were manifest **due to Aharon's and Miriam's merit respectively.** The dependence on Moshe is evident from the fact that **when Aharon and Miriam passed away,** the Clouds of Glory and the well **returned in Moshe's merit.**[12] **In truth, even initially, the flow of** Divine blessing manifested in the Clouds of Glory and Miriam's well **was due to Moshe's** merit; **Aharon and Miriam were merely the** immediate **conduits.** All the blessings were dependent on Moshe. He was the shepherd of the people, and **the concept of a shepherd of Israel is that he provides the Jews with everything they need, whether physical or spiritual.**

However, receiving the flow of Divine goodness **from Moshe, the shepherd of Israel – and the extensions** of Moshe **in every generation**[13] **– requires that one stand in *bittul,* self-nullification before him, and seek *hiskashrus,* a bond with him.** A person **must devote himself** to Moshe **in a manner that parallels** the relation of **sheep to the shepherd. Sheep have no personal desires; they go wherever the shepherd leads them. When one has no per-**

קֵיין אֵייגֶענֶע הָאט עֶר גָארְנִיט, אַלְץ וָואס עֶר פַארְמָאגְט, זַיְינֶע גַשְׁמִיּוּת מִיט זַיְינֶע רוּחְנִיּוּת, הָאט עֶר דָאס פוּן דֶעם וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז מְהַוֶּה בְּכָל רֶגַע וָרֶגַע' דִי כְּלָלוּת הַבְּרִיאָה אוּן אוֹיךְ דִי הַשְׁפָּעָה צוּ אִים בִּפְרַט.

דֶער רֶמֶז אִין וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִיז:

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אִיז דֶער רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. עֶר אִיז זֵייעֶר מַדְרִיךְ זֵיי זָאלְן זִיךְ אוֹיפְפִירְן בְּכָל הַנְהָגוֹתֵיהֶם כִּדְבָעֵי, אוּן דוּרְךְ אִים אִיז מֶען זֵיי מַשְׁפִּיַע כָּל הִצְטָרְכוֹתֵיהֶם.

וּכְמַאֲמַר רַזַ"ל[יא], יְרִידַת הַמָּן הָיְתָה בִּזְכוּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. אוֹיךְ דִי עַנְנֵי הַכָּבוֹד שֶׁהָיוּ בִּזְכוּתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וּבְאֵרָהּ שֶׁל מִרְיָם אִיז כְּשֶׁנִּסְתַּלְּקוּ אַהֲרֹן וּמִרְיָם חָזְרוּ בִּזְכוּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה[יב]. אוּן בֶּאֱמֶת אִיז אוֹיךְ פְרִיעֶר גֶעוֶוען דִי הַשְׁפָּעָה פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, מֶער נִיט וָואס עֶס אִיז דוּרְכְגֶעגַאנְגֶען דוּרְךְ אַהֲרֹן וּמִרְיָם.

וַוְיילֶע דֶער עִנְיָן פוּן אַ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל אִיז אַז עֶר פַארְזָארְגְט אִידְן מִיט אַלְץ וָואס זֵיי דַארְפְן סַיי אִין גַשְׁמִיּוּת סַיי אִין רוּחְנִיּוּת.

אָבֶער בִּכְדֵי צוּ מְקַבֵּל זַיְין דִי הַשְׁפָּעָה פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל וְאִתְפַּשְּׁטוּתֵיהּ שֶׁבְּכָל דָּרָא וְדָרָא[יג], דַארְף מֶען שְׁטֵיין בְּבִיטּוּל וְהִתְקַשְּׁרוּת צוּ אִים. מֶען דַארְף זַיְין אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן אַזוֹי ווִי צֹאן צוּם רוֹעֶה, צֹאן הָאבְּן נִיט קֵיינֶע אֵייגֶענֶע רְצוֹנוֹת, זֵיי גֵייעֶן וואוּהִין דֶער רוֹעֶה פִירְט זֵיי. וּבְשַׁעַת

---

10. **The concept** of continuous creation **is included in the words, "G-d created," as will be explained in sec. 9 below.**

11. *Devarim* 33:1.

12. **Taanis 9a.**

13. ***Tikkunei Zohar, tikkun* 69, p. 114a.**

sonal desires – not in earthly matters, nor in spiritual matters – but is completely devoted to Moshe, then he becomes a conduit to receive Moshe's **blessing. "This is the blessing that Moshe gave...,"** which includes **spiritual matters, "from the bounty of heaven,"[14] and physical matters, " from the deep that lies beneath."[14]**

מֶען הָאט נִיט קֵיין אֵייגֶענֶע רְצוֹנוֹת, נִיט אִין עִנְיָנִים אַרְצִיִּים, נִיט אִין עִנְיָנִים שְׁמֵימִיִּם, נָאר מֶען אִיז אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן אִינְגַאנְצְן צוּ מֹשֶׁה'ן, דֶעמָאלְט אִיז מֶען אַ כְּלִי מְקַבֵּל זַיְין דִי בְּרָכָה פוּן וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה גו' מִמֶּגֶד שָׁמַיִם - עִנְיָנִים רוּחָנִיִּים, וּמִתְּהוֹם רוֹבֶצֶת תָּחַת - עִנְיָנִים גַּשְׁמִיִּים.

A Three-Step Process

6. On this basis, we can appreciate **the connection between** the following three phrases: **"In the beginning, G-d created…," "This is the blessing…," and "before the eyes of all Israel."** The fundamental premise is, **as mentioned previously,[15] that genuinely living with *ahavas Yisrael*** – love for "***all*** Israel" – **is achieved by going beyond oneself,** transcending self-concern entirely.

A three-staged process is involved. First, **"In the beginning, G-d created…."** Based on this verse, **a person internalizes the truth,** realizing **nothing he has is truly his** achievement; **everything he possesses belongs to G-d, Who "renews in His goodness daily and constantly the work of creation."[16] As a result, he devotes himself to Moshe – and the extensions of Moshe** in every generation – and thereby becomes worthy to receive, **"This is the blessing that Moshe gave...."** In doing so, **he transcends his individual existence. He is no** longer **an independent entity; he** becomes **part of the collective of Israel –** "before the eyes of **all Israel."**

ו. אוּן דָאס אִיז דִי שַׁיְיכוּת פוּן בְּרֵאשִׁית בָּרָא מִיט וְזֹאת הַבְּרָכָה צוּ לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, ווָארוּם לוֹיט ווִי גֶעזָאגְט פְרִיעֶר[ד], אַז בִּכְדֵי מֶען זָאל הַאלְטְן מִיט אַן אֱמֶת בַּיי אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל - כָּל יִשְׂרָאֵל - אִיז דָאס דוּרְךְ דֶעם ווָאס מֶען גֵייט אַרוֹיס פוּן זִיךְ,

בְּמֵילָא אִיז בְּשַׁעַת אַז בַּיי אִים לֵייגְט זִיךְ אָפּ דֶער אֱמֶת אַז קֵיין אֵייגֶענֶע הָאט עֶר גָארְנִיט נָאר אַלְץ ווָאס עֶר הָאט אִיז דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְס ווָאס עֶר אִיז מְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית בָּרָא גו', - וּמִצַּד דֶעם גִיט עֶר זִיךְ אִיבֶּער צוּ מֹשֶׁה'ן וְאִתְפַּשְּׁטוּתָא דִילֵיהּ - וְזֹאת הַבְּרָכָה גו' - דֶעמָאלְט גֵייט עֶר אַרוֹיס פוּן זַיְין מְצִיאוּת, עֶר אִיז נִיט קֵיין מְצִיאוּת פַאר זִיךְ, עֶר אִיז אַ חֵלֶק פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל - כָּל יִשְׂרָאֵל.

Synergistic Achievements

7. There is a reciprocal connection between "before the eyes of all Israel" and "In the beginning, G-d **created…."**

ז. דִי שַׁיְיכוּת פוּן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל מִיט בְּרֵאשִׁית בָּרָא אִיז אַ צְווֵייעֶנְדִיקֶע.

---

14. *Devarim* 33:13.

15. See Sec. 2.

16. The daily morning prayer service.

"In the beginning, G-d **created…" reinforces the Divine service of** "before the eyes of **all Israel" as mentioned above. Similarly,** "before the eyes of **all Israel" prepares one to** put into practice the inner meaning of **"In the beginning,** G-d **created…."**

On Simchas Torah, every Jew must finish the Torah and begin learning it anew in an even **loftier manner.**[17] **When a Jew reflects on his** spiritual **standing and situation during the past year, he might think to himself, "I am still entirely unready; how can I possibly relate to this** new beginning?"

The **advice** to resolve this quandary is implied by the phrase, "before the eyes of **all Israel"** – i.e., to bond together with other Jews. Even **if, as an individual, one cannot study the entire Torah and fulfill it himself, by joining with other Jews and supporting those who study Torah, he will have a share in the Torah study of the Jews whom he assists.**

As our Sages[18] **taught – and this is also accepted as Torah Law**[19] **– when Zevulun supports Yissachar, he has a share in the Torah that Yissachar studies.**

אַזוֹי ווִי דֶער בְּרֵאשִׁית בָּרָא גִיט כֹּחַ אִין דֶער עֲבוֹדָה פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל כַּנַ"ל, אַזוֹי אוֹיךְ אִיז דֶער כָּל יִשְׂרָאֵל אַן הֲכָנָה צוּם בְּרֵאשִׁית בָּרָא.

שִׂמְחַת תּוֹרָה דַארְף יֶעדֶער אִיד עֶנְדִיקְן דִי תּוֹרָה אוּן אָנְהוֹיבְּן לֶערְנֶען אִיר נָאכַאמָאל פוּן דָאס נַיי אוּן אִין אַ הֶעכֶערְן אוֹפֶן[טו]. אִיז בְּשַׁעַת אַ אִיד בַּאטְרַאכְט זִיךְ אִין זַיְין מַעֲמָד וּמַצָּב בְּמֶשֶׁךְ שָׁנָה הֶעָבְרָה, קֶען עֶר טְרַאכְטְן בַּיי זִיךְ: אִיךְ בִּין נָאךְ גָאר וְלַחֲלוּטִין נִיט פַארְטִיק, אִיז ווִי בִּין אִיךְ שַׁיָּיךְ דֶערְצוּ?

אוֹיף דֶעם גִיט מֶען אִים אַן עֵצָה - כָּל יִשְׂרָאֵל. אוֹיבּ אַלְס פְּרַט קֶען עֶר אַלֵיין נִיט אָפְּלֶערְנֶען דִי גַאנְצֶע תּוֹרָה אוּן מְקַיֵּים זַיְין אִיר, זָאל עֶר זִיךְ כּוֹלֵל זַיְין מִיט אַנְדֶערֶע אִידְן, מַחֲזִיק זַיְין לוֹמְדֵי תּוֹרָה, ווָאס דוּרְךְ דֶעם ווֶעט עֶר הָאבְּן אַ חֵלֶק אִין דֶעם לִימּוּד הַתּוֹרָה פוּן דִי אִידְן ווֶעלְכֶע עֶר שְׁטִיצְט.

וּכְמַאֲמַר רַזַ"ל אוּן אַזוֹי אִיז אוֹיךְ דֶער דִּין[טז], אַז דוּרְךְ דֶעם ווָאס זְבוּלוּן שְׁטִיצְט יִשָּׂכָר'ן הָאט עֶר אַ חֵלֶק אִין דֶער תּוֹרָה ווָאס יִשָּׂכָר לֶערְנְט.

Joy Not Despair

8. This would all be valid **if** a person **had no time to study due to his responsibilities, and he fulfills his minimal obligation** to study Torah **by** learning only **a portion in the morning and a portion in the evening. However,** the situation is different when one has **free time** and yet **does not**

ח. דָאס אִיז דָאךְ אַלְץ אוֹיבּ מִצַּד זַיְינֶע טִרְדּוֹת הָאט עֶר נִיט קֵיין צַיְיט צוּ לֶערְנֶען אוּן עֶר אִיז יוֹצֵא מִיט פֶּרֶק אֶחָד שַׁחֲרִית וּפֶרֶק אֶחָד עַרְבִית, אָבֶּער ווִי אִיז אַז אוֹיךְ אִין זַיְין לֵיידִיקֶער צַיְיט

17. **For this reason, we read the Torah every year because each year, we must study it and carry out its precepts in a loftier manner. (This concept was explained at length in the *sichah*** which serves as the source for this text (*Toras Menachem,* Vol. 12, 88ff.). **This is not the place** for further discussion of the matter.)

18. *Vayikra Rabbah* 25:2, *et al.* In that source, it is explained that the members of the tribe of Zevulun would engage in commercial activity and use their profits to support the members of the tribe of Yissachar, who would devote their energy to Torah study. The members of the tribe of Yissachar agreed to share the merit of their study with the members of the tribe of Zevulun.

19. ***Shulchan Aruch, Yoreh Deah, Hilchos Talmud Torah,* sec. 246:1.**

study. There are severe warnings against not using the available time one has for Torah study.[20]

Nevertheless, even so, there is **no room for despair. The Rebbeim taught**[21] **that through the path of joy on Simchas Torah, it is possible to accomplish what is achieved on Rosh HaShanah and Yom Kippur through the path of bitterness. This means that even though it is after the entire month of Elul, the days of *Selichos*, Rosh HaShanah, the Ten Days of Repentance, and Yom Kippur – even if one had** still **not repented by the *Neilah*** service of **Yom Kippur, Heaven forbid – nevertheless, when *Simchas Torah* comes, he can repent through the path of joy.** Then – using the potential granted by the Divine service of **"before the eyes of all Israel,"** i.e., **including himself with other Jews,** he can experience renewal. This is possible because his bond with other Jews that stems from **true *ahavas Yisrael* comes from the revelation of the essence of the soul,** the Divine core, where **all souls are identical.**[22] **Since the essence of the soul is always complete,** by tapping into it, a person **can always access the power to begin the Torah anew from the beginning, and** to do so **in a loftier manner** than before.

הָאט עֶר נִיט גֶעלֶערְנְט?

פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן זָאל עֶר נִיט מְיוּאָשׁ וֶוערְן בַּיי זִיךְ. ווָארוּם דִי רַבֵּיִים זָאגְן, אַז שִׂמְחַת תּוֹרָה דוּרְכְן קַו הַשִּׂמְחָה קֶען מֶען אוֹיפְטָאן דֶעם זֶעלְבְּן עִנְיָן ווָאס רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כִּפּוּרִים בְּקַו הַמְּרִירוּת. דָאס הֵייסְט אַז אֲפִילוּ בְּשַׁעַת עֶס אִיז דוּרְכְגֶעגַאנְגֶען חֹדֶשׁ אֱלוּל, יְמֵי הַסְּלִיחוֹת, רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה אוּן יוֹם כִּפּוּרִים, אוּן אֲפִילוּ יוֹם כִּפּוּר צוּ נְעִילָה הָאט עֶר אוֹיךְ נִיט תְּשׁוּבָה גֶעטָאן רַחֲמָנָא לִצְלַן, פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן אִיז בְּשַׁעַת עֶס קוּמְט שִׂמְחַת תּוֹרָה קֶען עֶר טָאן תְּשׁוּבָה בְּקַו הַשִּׂמְחָה. אוּן - לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כּוֹלֵל זַיְין זִיךְ מִיט אִידְן, ווָאס דָאס קוּמְט מִצַּד גִּלּוּי עֶצֶם הַנְּשָׁמָה, שֶׁהַנְּשָׁמוֹת מַתְאִימוֹת, ווָאס מִצַּד דֶעם קוּמְט דִי אֱמֶת'עֶ אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל[יז]. אוּן אַזוֹי ווִי דִי עֶצֶם הַנְּשָׁמָה אִיז דָאךְ אַלֶעמָאל גַאנְץ, אִיז מִצַּד דֶעם הָאט עֶר אַלֶעמָאל בְּכֹחַ צוּ אָנְהוֹיבְּן נָאכַאמָאל דִי תּוֹרָה פוּן אָנְפַאנְג, אוּן אִין אַ הֶעכֶערְן אוֹפֶן.

Renewing Oneself, Remaking the World

9. The previous concepts only explained **the connection of "before the eyes of all Israel" and "In the beginning, G-d created...," the beginning of the Torah – that through "before the eyes of all Israel,"** the supportive bond that unites the Jews as a collective, **one has the power to begin the Torah anew.** In addition, there is a **connection** specifically with the content of the verse, **"In the beginning, G-d created (*bara*)...."**

The word *bara* also **implies revelation.**[23] Thus,

ט. דָאס אִיז דָאךְ מֶער נִיט ווִי דִי שַׁיְיכוּת פוּן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ בְּרֵאשִׁית בָּרָא אַלְס אַן אָנְהוֹיבּ פוּן תּוֹרָה, אַז דוּרְךְ לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל הָאט מֶען בְּכֹחַ צוּ אָנְהוֹיבְּן נָאכַאמָאל דִי תּוֹרָה פוּן דָאס נַיי. אָבֶער ווָאס אִיז דִי שַׁיְיכוּת צוּם עִנְיָן פוּן "בְּרֵאשִׁית בָּרָא" בִּפְרַט?

דֶער עִנְיָן אִין דֶעם אִיז:

בָּרָא אִיז מִלָּשׁוֹן גִּילּוּי[יח]. בְּרֵאשִׁית

20. *Sanhedrin* 99a; *Shulchan Aruch, Yoreh Deah* 246:25. See *Tanya,* ch. 1.

21. See *Hayom Yom,* entry 22 Tishrei; *Sefer HaMaamarim – Kuntreisim,* Vol. 2, p. 677.

22. See *Tanya,* ch. 32.

23. As reflected in ***Rashi's*** interpretation of **the phrase (*Chulin* 43b), שמא הבריא (*shema hivri*), "Maybe it projected outward and became visible."**

"In the beginning, G-d created the heavens and the earth" could be interpreted as **meaning: "In the beginning" – the beginning of Divine service is to reveal the G-dliness that is found in "the heaven and all its hosts,"[24] and in "the earth and all its hosts."**

There is Divine power and vitality invested in all created beings – both in the hosts of heaven and the hosts of earth – which brings them into being, gives them life, and sustains them at every moment. In truth, **this Divine life-force constitutes the entire existence of the created being. It is merely that this life-force is concealed, and the created being sees itself as an independent entity. This is the "beginning (*bereishis*) of Divine service – to cause the Divine life-force to be "revealed" (*bara*).**

Just as there is G-dliness within every created being, but it is concealed, so too, and all the more so, is there G-dliness within every Jew. This refers to the Divine soul, "an actual part of G-d above,"[25] that each Jew possesses. It is merely that due to the soul being enclothed in the body and animal soul, it is possible for the body and animal soul to conceal and hide the light of the soul, to the extent that possibly **they will actually fight against it at times.**

To facilitate the revelation of this Divine life-force in the world at large, **one must** first **accomplish** the intent of **"In the beginning, G-d created (*bara*)…" within his own self. He must reveal the soul he possesses, enabling it to emerge from its imprisonment within the body and animal soul and be revealed as it truly is.** This refers to the revelation **not only of the soul's manifest powers** of intellect and emotion, **but also of the essence of the soul that is connected with G-d's Essence. The indication that the essence of**

בָּרָא אֱלֹקִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ מֵיינְט: "בְּרֵאשִׁית" דֶער רֵאשִׁית הָעֲבוֹדָה אִיז, "בָּרָא", מְגַלֶּה זַיְין דֶעם "אֱלֹקִים" וָואס גֶעפִינְט זִיךְ אִין "אֵת הַשָּׁמַיִם", שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, אוּן אִין "וְאֵת הָאָרֶץ", הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָהּ.

אִין אַלֶע נִבְרָאִים, סַיי אִין צְבָא הַשָּׁמַיִם, סַיי אִין צְבָא הָאָרֶץ, אִיז דָא דֶער כֹּחַ וְחַיּוּת אֱלֹקִי וָועלְכֶער אִיז זֵיי מְהַוֶּה, מְחַיֶּה וּמְקַיֵּים בְּכָל רֶגַע וָרֶגַע, אוּן דָאס - דֶער חַיּוּת אֱלֹקִי - אִיז דֶער גַאנְצֶער מְצִיאוּת פוּן דֶעם נִבְרָא, עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס דֶער חַיּוּת אִיז בְּהֶעְלֵם, אוּן דֶער נִבְרָא זֶעט זִיךְ אָן פַאר אַ מְצִיאוּת פַאר זִיךְ. אוּן דָאס אִיז רֵאשִׁית הָעֲבוֹדָה, צוּ אוֹיפְטָאן אַז דֶער חַיּוּת אֱלֹקִי זָאל זַיְין בְּגִילּוּי - בָּרָא.

אַזוֹי וְוִי אִין יֶעדֶער נִבְרָא אִיז דָא דֶער אֱלֹקוּת וָואס אִין אִים, נָאר עֶר אִיז בְּהֶעְלֵם, אַזוֹי אִיז אוֹיךְ וּבְמִכָּל שֶׁכֵּן בַּיי יֶעדֶער אִידְן דָא דֶער אֱלֹקוּת וָואס אִין אִים. דָאס אִיז דֶער נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית, חֵלֶק אֱלוֹקַהּ מִמַּעַל מַמָּשׁ[ט], וָואס אִין אִים. עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס מִצַּד דֶער הִתְלַבְּשׁוּת הַנְּשָׁמָה בַּגּוּף וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית קֶען זַיְין אַז דֶער גּוּף וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית זָאלְן מַעְלִים וּמַסְתִּיר זַיְין אוֹיפְן אוֹר הַנְּשָׁמָה, בִּיז אַז לִפְעָמִים קֶענֶען זֵיי גָאר לוֹחֵם זַיְין מִיט אִיר.

אוֹיף דֶעם דַארְף זַיְין דֶער בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים בַּיי זִיךְ אַלֵיין. מְגַלֶּה זַיְין דִי נְשָׁמָה וָואס אִין אִים, זִי זָאל אַרוֹיסְגֵיין מִמַּאֲסַר הַגּוּף וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית אוּן זִי זָאל נִתְגַּלֶּה וֶוערְן כְּמוֹ שֶׁהִיא, נִיט נָאר אִירֶע כֹּחוֹת הַגְּלוּיִים נָאר אוֹיךְ דִי עֶצֶם הַנְּשָׁמָה וָואס זִי אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיט עַצְמוּת, וָואס דֶער סִימָן אוֹיף גִּילּוּי

24. The word *es* implies "all its hosts" (*Bereishis Rabbah, Rashi* 1:14).

25. ***Tanya*, ch. 2.**

עֶצֶם הַנְשָׁמָה אִיז דֶער וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ, לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כַּנַ״ל.

און דוּרְךְ דֶעם בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים וואָס בַּיי זִיךְ, קֶען עֶר מְגַלֶּה זַיְין דֶעם אֱלֹקוּת אוֹיךְ אִין כְּלָלוּת הָעוֹלָם, אִין צְבָא הַשָּׁמַיִם און אִין צְבָא הָאָרֶץ, אַז אִין יֶעדֶער זַאךְ זָאל זִיךְ אָנְהֶערְן בְּגִילוּי אַז אִיר גַאנְצֶער מְצִיאוּת אִיז נָאר אֱלֹקוּת און אֵין עוֹד מִלְבַדוֹ.

(משיחת ליל שמח״ת, תשח״י)

a person's **soul has been revealed is** his "**love of fellow as himself,**" the theme of "**before the eyes of all Israel,**" **as mentioned above.**

By achieving the intent of "**In the beginning, G-d created (*bara*)...**"– the revelation of the G-dliness **within himself – he can reveal the G-dliness invested in the world as a whole, in the hosts of heaven and the hosts of earth. In** this way, **every created being will be permeated with the revelation that its entire existence is solely G-dliness and that "there is nothing else besides Him."**[26]

---

26. *Devarim* 4:35.

ד) מעלת חלק מן העצם על פרט מן הכלל נתבאר בהשיחה בארוכה ואין כאן מקומו.

ה) זע המשך תרס״ו צום ענדע (ע׳ תקכב).

ו) היום יום, ט״ו כסלו.

ז) שבת לא, א.

ח) פרק לב.

ח*) אבות פרק ה משנה יז.

ט) תנחומא תולדות ה. אסתר רבה בסופה.

י) וואס דער ענין ווערט נכלל אין די ווערטער "ברא אלקים" (זע ווייטער סעיף יב).

יא) תענית ט, א.

יב) דארט.

יג) תיקוני זהר תיקון סט (קיד, א).

יד) סעיף ה.

טו) וואָס דערפאַר לייענט מען די תורה יעדער יאָר (הענין נתבאר בהשיחה בארוכה ואין כאן מקומו) ווײלע יעדער יאָר דאַרף מען איר לערנען און מקיים זיין אין אַ העכערן אופן.

טז) שולחן ערוך יורה דעה הלכות תלמוד תורה ריש סימן רמו.

יז) ווי עס ווערס דערקלערט אין תניא פרק לב.

יח) כמאמר שמא הבריא - חולין מג, ב.

יט) תניא פרק ב.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie